C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-2210/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
Nr.PIGD 4-25086993-03-4r-05082025 Judecător Ghenadie Tocaiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
În completul compus din:
Preşedintele şedinţei, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientei **Pașa Silvia** declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 iunie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privinţa Silviei Pașa, învinuită de comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 28 mai 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, Cobîlaș Evghenii, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, în privința Silviei Pașa, pentru faptul că, în perioada 02 august 2024-17 octombrie 2024 având calitatea de alegător cu drept de vot a pretins și acceptat personal de la reprezentanții Blocului ”Victoria-Pobeda” prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine, în schimbul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024.

Prin decizia agentului constatator Cobîlaș Evghenii, adoptată la 28 mai 2025, Pașa Silvia a fost sancţionată pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute

de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei.

La 16 iunie 2025, Pașa Silvia a depus la IP Soroca contestație, în conținutul căreia a menționat că, nu este de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție și consideră că, a fost adoptat contrar prevederilor legale și în contradicție cu circumstanțele cauzei. Nu exista nici o probă, cel puțin care sa fie prezentata în confirmarea celor imputate (imputarea fiind generica). O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat daca acești bani au ajuns anume la mine. Nu este probat daca acești bani au fost ridicați. Nu este probata legătura cauzală intre o aplicație bancară, un mesa) de la o aplicație bancara si alegerile. Nu este probata acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri.

A solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 28 mai 2025 emise în privița sa, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 iunie 2025 s-a respins contestația înaintată de Pașa Silviacu menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenţie din 28 mai 2025 seria nr. MAI06335659 şi decizia de sancţionare din 28 mai 2025, prin care în privința lui Pașa Silvia a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs Pașa Silvia solicitând admiterea recursului, emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației şi anularea procesului verbal cu privire la contravenție şi deciziei cu privire la sancționare din 28 mai 2025 cu încetarea procesului contravențional pe marginea acuzației formulate în privința ei în legătură cu nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție dar şi din motivul că în conduita ei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional.

În motivarea recursului a invocat că soluția şi argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei şi grave vicii de procedură, ne fiind de acord cu faptul, că instanța de fond a

considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăția contestatarei pe deplin.

Reține că unicul probatoriu la cauză este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri a agentului de constatare pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără a examina alte circumstanțe ale cauzei, poziția şi argumentele contestatarei.

Reiterează că prin hotărârea sa, instanța de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional/penal - principiul prezumției de nevinovăție, astfel, în pofida faptului că sarcina probei vinovăției este pusă anume în sarcina agentului de constatare, instanța prin aşa constatări precum ”contestatara nu a prezentat explicații plauzibile în vederea combaterii învinuirii incriminate” sau ”poziția contestatarei care nu este de acord şi nu-şi recunoaște vina ar fi doar declarativă” denotă o violare gravă a drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului, încalcă principiul unui proces echitabil şi acces efectiv la justiţie.

Opinează că instanța de fond era obligată să examineze cauza cu respectarea principiilor constituționale, contestația urma să fie examinată echidistant, fără a da prioritate vreunei părți şi fără a pune sarcina de a proba nevinovăția pe seama contestatarei.

Arată că instanța a făcut referire la unele acte procesuale din alte dosare care nu au nicio legătură cauzală cu faptele incriminate contestatarului, la fel a concluzionat eronat că o asociere a unui număr de telefon şi existența unei aplicații bancare este de ajuns de a constata existența tuturor componentelor contravenției de corupere electorală pasivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional.

La fel indică că instanța a respins posibilitatea ca un număr de telefon cu cartelă SIM poate fi utilizată de persoane terțe iar o aplicație instalată în orice telefon nu denotă utilizarea activă a acesteia, considerând că nu este nevoie să existe o certitudine absolută ci doar propria convingere că contravenția este probată. Mai mult ca atât, instanța acuză contestatara de absenteism şi pasivitate, în pofida faptului că toate argumentele au fost expuse în contestație care trebuiau a fi examinate conform principiului legalității, echidistanței, bunei credințe, obiectivității, egalității armelor, inadmisibilității puterii probante a vreunei probe dinainte stabilită.

Reține că instanța de fond nici nu a încercat să examineze cazul în esența sa, în spiritul standardelor internaționale, acceptând necondiționat poziția agentului constatator și ignorând prevederile legale exprese, a aplicat arbitrar norma legală,

fără a lua în calcul argumentele contestatarului şi nici jurisprudenţa CEDO în cazuri similare.

Consideră că instanța de fond nu a verificat problemele esențiale ale cauzei, cum agentul de constatare şi-a realizat dreptul discreționar în activitatea sa, ignorându-se faptul că intimatul a încălcat principiile unui proces echitabil și analiza scopului acordat de lege şi proporționalitatea sancțiunii.

Relevă și faptul, că la caz de către instanța de fond a fost încălcat grav principiul unui proces echitabil şi egalitatea armelor fără a se da apreciere multiplelor argumente de fapt şi de drept ale contestatarului limitându-se la o explicație formală.

Ca temei de contestare a hotărârii instanței de fond a invocat și prevederile art.466 Cod contravențional și anume lit.c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care legal citată s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința despre imposibilitate și lit.e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției, instanța nu a argumentat şi nu a probat întrunirea elementelor constitutive ale contravenţiei.

Notează, că nici agentul de constatare şi nici instanța nu a examinat cazul obiectiv, or o examinare formală a procesului verbal şi deciziei de sancţionare fără a analiza profund toate elementele, circumstanţele pentru a constata adevărul este inadmisibil.

Punctează și faptul, că instanța nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator, nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc.; dacă acești bani au ajuns anume pe contul contestatarului și dacă aceasta este persoana care a pretins şi a beneficiat, totodată nu s-a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influența votul la alegeri sau referendum. Instanța nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă persoana cărei i se incriminează comiterea faptei a dus fapta la bun sfârșit şi a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

Reține că instanța a ignorat faptul că la speță nu este stabilită nici latura obiectivă dar nici latura subiectivă a contravenţiei.

Menționează că nu există nicio probă care ar confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicație s-a folosit ea, că ar fi primit un careva transfer de bani, sau că ar fi ridicat careva sume de bani și nici că banii au fost transmiși cu scop de

corupere electorală şi în genere dacă persoana vizată a participat la alegeri şi cum a votat.

Arată că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale, iar simpla indicare de către agentul constatator că contravenientul ar fi comis contravenția incriminată, nu poate sta la baza sancționării acesteia.

Evidențiază că referitor la timpul săvârșirii contravenției este indicată perioadă (dată) incertă şi neclară iar cum a ajuns agentul constatator la constatarea datei sau perioadei comiterii contravenţiei nu este clar.

Reține că nu este există nicio probă, care să dovedească cine anume a dat bani, care persoană fizică, iar o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției, nu este menționat clar şi fără echivoc timpul acceptării banilor.

La fel indică și la faptul, că agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către el, nefiind nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terță.

Consideră, că agentul de constatare a admis un abuz aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv a contravenției, iar instanța de judecată nu a verificat toate omisiunile şi erorile de fond şi de procedură menționate.

A concluzionat, că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Accentuează, că la caz, nu există probe care să confirmă vinovăția lui în calitate de contravenient în comiterea contravenției imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția lui, în acest sens instanța de judecată fiind obligată să verifice toate probele sub aspectul disponibilității şi pertinentei lor, iar dacă existau dubii privind veridicitatea unor date urma să fie audiați martori, să fie stabilită o expertiză etc.

A invocat încălcarea prevederilor art. 425 şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea

concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional, ceea ce determină aplicabilitatea art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

Atenționează că în raport cu acțiunile/inacțiunile sale în calitate de contravenientă nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegatorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma ”bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”, la caz constatând că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către ea a faptei de corupere electorală pasivă.

Mai reiterează și faptul, că contrar materialelor anexate de agentul constatator cu titlu de probe încheierile instanțelor judecătorești cu privire la autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală din data de 22 octombrie 2024 şi din 01 aprilie 2025 nu indică asupra comiterii contravenţiei de către ea, totodată reieșind din Raportul de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322 nu demonstrează comiterea de către numit a careva acțiuni ilegale, la fel şi cu celelalte acte anexate la cauza contravențională, mai mult cu privire la pagina anexată, care ar fi extras din lista abonaților la operatorul de telecomunicații, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenția incriminată, nu este clar, celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conțin careva informații despre comiterea contravenţiei de către ea.

Totodată, consideră, că motivarea trebuie să reflecte analiza efectivă a cauzei, or menționează, că o hotărâre motivată trebuie să indice clar raționamentul instanței și să reflecte faptul că problemele esențiale au fost într-adevăr analizate.

Recurenta arată, că motivarea nu este o formalitate, ci o garanție a respectării dreptului la apărare, oferind părților posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Reiterează jurisprudența Boldea v. România, Helle v. Finlanda ș.a., conform căreia întinderea motivării variază în funcție de complexitatea cazului, însă instanțele trebuie să se pronunțe asupra tuturor problemelor esențiale.

Astfel invocă, că scopul este ca hotărârile instanței să demonstreze părților că au fost auzite și că raționamentul juridic este transparent.

Referitor la neregularități în procesul-verbal contravențional și aplicarea greșită a legii, arată că procesul-verbal nu a fost întocmit în condițiile cerute de Codul contravențional (art.440 și 442), fiind astfel lovit de nulitate absolută.

Consideră, că lipsesc elemente fundamentale precum: identificarea corectă a făptuitorului, probarea faptelor, indicarea clară a deciziei și termenul de contestare.

Recurenta face referire la principiul legalității și prezumția de nevinovăție, or potrivit art.5, art.10 și art.375 Cod contravențional, o persoană nu poate fi sancționată decât în temeiul legii, iar vinovăția trebuie dovedită și nu presupusă.

Insistă asupra faptului, că în procesul contravențional nu poate exista o inversare a sarcinii probei, ceea ce în speță s-a întâmplat: instanța a presupus legalitatea procesului-verbal și a cerut reclamantului să o infirme, contrar art.6 CEDO și jurisprudenței Anghel v. România.

Totodată menționează, că existența faptei și vinovăția trebuie demonstrate dincolo de orice dubiu rezonabil, standard care nu a fost atins în speță.

Mai arată, că instanța nu a analizat temeinic dacă fapta contravențională prevăzută de art.47[1] Cod contravențional este întrunită în cazul concret.

Având în vedere că nu există probe suficiente, consideră, că nu este dovedită comiterea faptei și nu este întrunită contravenția, și solicită anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului.

Concluzionează, că instanța de fond a aplicat în mod eronat și incomplet legea, a omis să motiveze soluția și a neglijat jurisprudența CEDO, afectând grav dreptul recurentei la un proces echitabil.

În acest context, solicită constatarea nulității procesului-verbal, anularea deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional împotriva recurentei, întrucât nu este dovedită fapta prevăzută de art.47[1] Cod contravențional.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru 13 noiembrie 2025, părților le-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. La caz referințe nu au fost înaintate.

Ce ține de termenul de depunere a recursului de către contravenienta Pașa Silvia la 17 iulie 2025 Colegiul penal îl va considera ca fiind depus în termen, or ținându-se cont de faptul, că contravenienta fiind legal citată, în acest sens fiind întocmită telefonograma (f.d.25) nu a participat la examinarea cauzei în fond la 26 iunie 2025, ședință în care a fost pronunțată hotărârea adoptată și explicate termenul și căile de atac (f.d.58-59), care a fost expediată în adresa acesteia la 30 iunie 2025, dovada recepționării actului judecătoresc datând cu 05 iulie 2025.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, potrivit căruia, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat.

Colegiul conchide, că la examinarea cauzei contravenționale instanța de fond a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a acesteia, de caracterul veridic al contravenției imputată Silviei Pașa, de necesitatea și caracterul sancțiunii contravenționale ce i-a fost aplicată prin decizia agentului constatator, corect ajungând la concluzia privind respingerea ca fiind nefondată a contestației depuse și menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenției și deciziei de sancționare din 28 mai 2025 întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Colegiul conchide, că la examinarea cauzei contravenționale instanța de fond a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a acesteia, de caracterul veridic al contravenției imputată Silviei Pașa, de necesitatea și caracterul sancțiunii contravenționale ce i-a fost aplicată prin decizia agentului constatator, corect ajungând la concluzia privind respingerea contestației înaintată de Pașa Silvia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06 335659 și a deciziei de sancționare din 28 mai 2025 în baza art.47^1 alin.(1) Cod contravențional.

La examinarea cauzei contravenționale în privința Silviei Pașa, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art.455, art.457-458 Cod contravențional, a examinat cauza în ordinea stabilită, legal și obiectiv, argumentând corect soluția adoptată, în baza probelor examinate.

Cu privire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06 335659 din 28 mai 2025, contrar alegațiilor recurentei se reține că instanța de fond just a stabilit, că în procesul-verbal cu privire la contravenție este realizată o descriere corespunzătoare a faptei - locul, data, ora, cu specificarea acțiunilor Silviei Pașa exprimate prin faptul, că în perioada 02.08.2024-17.10.2024 avînd calitatea de alegător cu drept de vot a pretins și acceptat personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda” prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă,

mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine, în schimbul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024.

Deci, Colegiul penal la fel ca și instanța de fond consideră, că prin prisma art.445 Cod contravențional, la caz lipsesc temeiuri pentru declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit la 28 mai 2025 în privința Silviei Pașa conform art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 335659 din 28 mai 2025 s-a încheiat, în absența Silviei Pașa, ulterior fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, art. 378, art. 384, art. 387 și art. 448 Cod contravențional şi fiind notificată privind adoptarea unei decizii fapt confirmat de către acesta prin contestația depusă, în combaterea argumentelor expuse constatându-se cert că îi este clară situația și învinuirea adusă, mai mult ca atât acțiunile ilicite ale Silviei Pașa sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de probele acumulate de agentul constatator și cercetate în ședința de judecată, corect fiind încadrate conform prevederilor art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pe semnele: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Ce ține de invocarea de către recurentă a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional la 28 mai 2025 pe motivul neindicării de către agentul constatator a unei date certe a comiterii contravenției, Colegiul penal le va aprecia critic or, la analiza procesului-verbal cu privire la contravenție se reține că la rubrica 4 ”timpul săvârșirii” este indicat prompt ”02 august 2024-17 octombrie 2024”, iar la rubrica 6 ”fapta contravențională” fapta contravențională reținută în sarcina Silviei Pașa conține expres ” având calitatea de alegător cu drept de vot a pretins și acceptat personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda” prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine, în schimbul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024” perioadă concret legată atât cu fapta incriminată cât și cu alegerile prezidențiale din anul 2024.

Având în vedere probele analizate în raport cu prevederile legale precitate, Colegiul constată că atât agentul constatator la examinarea cauzei, cât și instanța de fond la examinarea contestației, corect au reținut starea de fapt și anume comiterea de către Pașa Silvia a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, fapt confirmat prin materialele cauzei prezentate de agentul constatator.

Deci, Colegiul penal consideră că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă din dovezile în baza cărora s-a întocmit.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientei Pașa Silvia se probează prin materialele acumulate și administrate la caz și anume: - raportul privind înregistrarea contravenţiei din 08 aprilie 2025; - raportul de analiză informațional-criminală întocmit de către Inspectoratul General de Poliţie din 07 februarie 2025; - extrase din fișierul format Excel - anexă la raportul de analiză informațional criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07 februarie 2025, potrivit cărora s-a stabilit că, Pașa Silvia la în perioada 02 februarie 2024-17 octombrie 2024 a primit 22 (douăzeci și două) mesaje de intrare în telefonul mobil număr SIM *****, dintre care 5 mesaje au fost recepționate până la adoptarea Legii nr. 230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024 (Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 255-257 din 15 august 2024), prin care Codul contravenţional a fost completat cu art. 47[1], iar restul mesaje au fost primite după intrarea în vigoare a legii menţionate, prin intermediul cărora de către reprezentanții Partidului Politic ”Victoria”, prin intermediul aplicaţiei mobile cu identificatorul ”PSB” (Federaţia Rusă), au fost oferiți și dați bani în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumul republican din anul 2024; - proces-verbal de cercetare la fața locului din 08 aprilie 2025; - încheiere nr. 13-2235/2025 din 01 aprilie 2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor special de investigații, în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc; - încheiere nr.13-7922/2024 din 22 octombrie 2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc; - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii special de investigații din 08 noiembrie 2024; - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii special de investigații din 11 decembrie 2024;- ordonanța din 22 octombrie 2024 privind autorizarea măsurii special de investigații; - ordonanța din 19 noiembrie 2024 privind autorizarea măsurii special de investigații;- proces-verbal

privind consemnarea măsurii special de investigații ”Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din 09 decembrie 2024;- proces-verbal privind consemnarea măsurii special de investigații ”colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06 noiembrie 2024;- procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 mai 2025 întocmit în privința Silviei Silvia în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În temeiul probatoriului acumulat la speță, contrar poziției expuse de recurentă, relevant s-a constatat faptul, că pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon ***** ce aparține Silviei Pașa a fost instalată aplicația PSB faptul dat fiind confirmat de numită în cadrul audierii acesteia, iar din datele obținute de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind utilizarea aplicației mobile cu identificatorul ”PSB” și/sau „ПСБ” (Anexa nr. 2), a fost posibilă stabilirea faptului că, pe dispozitivul în care era activă cartela SIM având numărul de telefon ***** atribuit numitei Pașa Silvia a fost instalată aplicația ”PSB” prin intermediul căreia de către reprezentanții Partidului Politic ”Victoria”, au fost oferiți și dați bani în schimbul exercitării/neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumul republican din anul 2024, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, deci actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al petiționarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Pașa Silvia în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs.

Colegiul penal reține, că concluzia instanței de fond referitor la legalitatea sancționării Silviei Pașa în baza art.47^1 alin.(1) Cod contravențional rezultă pe deplin din probele acumulate de către agentul constatator cercetate suplimentar în prima instanță, cărora le-a fost dată o apreciere multilaterală, obiectivă și sub toate aspectele, pe cazul contravențional respectiv fiind pronunțată o hotărâre legală și întemeiată.

Potrivit deciziei agentului constatator din aceiași dată, Pașa Silvia a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute cu 600 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei - sancțiune echitabilă și în limitele prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional la data comiterii contravenției. În acest context e de menționat și faptul, că amenda în cauză a fost axată în limita sancțiunii prevăzute de alin.(1) art.47[1] Cod contravențional, ținându-se cont de principiul proporționalității la stabilirea cuantumului pedepsei, de gravitatea faptei imputate, a rezonanței sociale a unor astfel de acțiuni, precum și de consecințele grave pentru un stat de drept, or alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sînt propuse două sau mai multe candidature, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii social-politice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democraţiilor reprezentative. Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Nu corespund situației faptice reținute la caz nici alegațiile recurentei cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate ei în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, or, coruperea electorală pasivă este o contravenție formală şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Argumentele recurentei, privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere

electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul acceptării și instalării în telefonul mobil personal a aplicației ”PSB Bank” din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării/neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20 octombrie 2024, ceea ce nu ar fi fost posibil de realizat fără acordul persoanei cui îi aparține telefonul, care urma să prezinte și datele de identificare prin prezentarea unui act de identitate.

Cu referire la invocarea de către recurentă a faptului examinării cauzei contravenționale fără citarea legală a unei părți sau care legal citată s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința despre imposibilitate, Colegiul penal reține, că prin încheierea judecătorului-raportor din 19 iunie 2025 cauza fiind numită spre examinare pentru 26 iunie 2025, participanții la proces au fost înștiințați în acest sens contra semnăturii grefierului la materialele cauzei fiind întocmită și telefonogramă, astfel contravenienta cunoscând despre data și ora ședinței de judecată, precum și de faptul depunerii contestației urma să manifeste diligență și interes pentru a fi prezentă, ceea ce la caz nu se atestă, astfel în sensul invocat Colegiul penal nu constată o careva încălcare a normelor legale.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a le prelua.

Colegiul penal conchide, că temeiurile invocate de către recurentă în cererea de recurs nu s-au confirmat, argumentele fiind pur declarative, care nu pot determina casarea soluției adoptate de către instanța de fond în privința Silviei Pașa.

Colegiul penal menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept și numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional, iar reieșind din cele stabilite, instanța de recurs concluzionează lipsa a careva temei legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care respinge recursul declarat ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

În conformitate cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul contravenientei **Pașa Silvia** declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 iunie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința Silviei Pașa, învinuită de comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache